

siguiendo las normas e instrucciones que se determinen por el Consejo general; b) Cooperar eficazmente a la mejor organización y desarrollo de las Instituciones de previsión, cuya creación se encomienda al Consejo general, en favor de los colegiados inválidos o ancianos y de las viudas y huérfanos.

No seguiré, per ara, l'articulat dels Estatuts, puix crec més convenient deturar-me en aquestes dues qüestions: *recepta i certificació oficials i Previsió nacional.*

L'article 17 diu. *Los Médicos colegiados deberán igualmente recetar y certificar en los impresos oficiales que les serán facilitados por el Colegio y editados por el Consejo, con sujeción a modelos previamente aprobados por la Dirección general de Sanidad, de la que los Colegios dependen.*

Dichos impresos se denominarán: "Receta oficial ordinaria", para las prescripciones que no requieran la especial para "tóxicos", y el "Certificado médico oficial", para las certificaciones que lo exijan. Los Colegios cuidarán de controlar los referidos documentos, que sin tales garantías deberán ser rechazados por los Farmacéuticos, en el primer caso, y en el segundo, por todas las Corporaciones oficiales en que hayan de surtir sus efectos.

El colegiado tendrá el deber inexcusable de atenerse a estos preceptos, cuya inobservancia será castigada por la Junta de Gobierno de los Colegios.

En aquest article hi trobem: primerament, una declaració ben clara de la dependència en què estan els Collegis respecte a la Direcció general de Sanitat, la que àdhuc intervé en el redactat dels impresos. Ve, després, la imposició de la *recepta oficial ordinària*, l'especial per als tòxics i la del *certificat mèdic oficial* i, finalment, l'amenaça d'un càstig que en cas d'inobservança d'aquests preceptes serà imposat per la Junta de Govern.

A mi, i penso que com a mi a gairebé la totalitat dels companys, em molesta extraordinàriament la vigent recepta per a tòxics, que considero com un escull posat a la lliure pràctica de la Medicina, que res no justifica. Doncs bé, no solament els autors dels Estatuts s'avenen amb aquesta recepta, sinó que encara ens l'amplifiquen; ens posen la *recepta oficial* i el *certificat oficial*. Enca-

ra com no ens declaren també oficial una determinada estilogràfica! Es un embaf d'*oficialisme* que a res pràctic condueix com no sigui a l'obtenció d'ingressos extraordinaris per a sostenir el Consell de Collegis, puix en el mateix article parla de les quantitats que hom cobrarà als metges per la venda d'aquells impresos oficials, i diu: *Los ingresos que se obtengan se distribuirán de la siguiente forma: un tanto por ciento para los Colegios Médicos, para contribuir a su sostenimiento y atender a la distribución y expedición de los impresos, y otro tanto por ciento al Consejo para su sostenimiento, fines sociales y compensación de los gastos que origine la edición y administración de los mismos.*

No és gens satisfactòria, tampoc, per a la Junta, l'obligació de castigar als que no s'atenguin als impresos oficials, puix si s'arribessin a portar a la pràctica tan lluminoses disposicions, la Junta hauria de reunir-se en sessió permanent per a donar l'abast a castigar tots els que per haver-se deixat a casa les receptes oficials o per no haver-ne renovat a temps la provisió, a casa del malalt o al propi despatx haurien de receptar en paper blanc. Diu també l'article una cosa que jo crec que l'han meditada poc els autors dels Estatuts; és la de què el Farmacèutic refusarà tota recepta que no sigui l'oficial. Han pensat bé en els casos d'urgència en què pot donar-se el cas de què el Metge surti de casa precipitadament—sense receptes oficials—i després de veure el malalt prescrigui—en paper blanc—un medicament que malgrat d'ésser necessitat d'urgència, el Farmacèutic es negarà a despatxar per no haver-li estat demanant per la via oficial? O bé en el Metge rural que ha esgotat la provisió de paperam oficial i es pasa un, dos o més dies estenent sobre paper blanc receptes que no li són despatxades pel Farmacèutic bon seguidor de les ordinacions? I no crec jo que els casos apuntats hagin d'ésser excepcions, sinó que més bé crec que constituiran la regla. Per aquestes raons, doncs, i per amor a la llibertat individual, que és incompatible amb aquesta mena d'entrebancs, crec que cal rebutjar de ple tota mena d'impresos oficials. I, si el Consell necessita diners, que se'ls busqui per una altra banda.

En la disposició addicional 4, torna a parlar-se de la Previsió mèdica nacional. Diu: *El Consejo*